

§ 132.

Den, som ulovlig flaaer eller paa lignende Maade over personlig Bولد imod Undermænd, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit opirrende Forhold har egget til Forbrydelsen, i det Mindste være Bagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Bولد til egentlig Mishandling, eller er der andre særdeles skjærpene Omstændigheder tilstede, ansees den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 128.

§ 133.

Bestemmelserne i § 132 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt imod en Undermand for at afværge et voldeligt Angreb af ham eller for under Fægtning, i Havsnød, under Oprør eller andre Omstændigheder, som udcræve Krigslydhighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en ulydig Undergoven til usfortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Boldsomheder eller andre grove Forbrydelser, eller iøvrigt i yderste Nød og paatrængende Fare gives til at afvende Ulykke eller fremme Krigens Diemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlig anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld eller ligger paa sine Gjeninger. Dog, hvis det er aabenbart, at der er anvendt haardere Dvangsmidler, end til Diemedets Opnaaelse kunde ansees nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forsætligt eller uagtfont. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger eller andre grove Forseelser, og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at flaffe sine til siebliffelig at gjenoprette Lydighed og Orden sigtende Befalinger Birkning ved paa Stedet at tildele eller lade tildele een eller flere af de Gjenstridige enkelte Slag med Klinge eller Tamp.

Den, der har været i noget saadant Tilfælde, som ovenfor omhandles, bør derom afgive Melding.

§ 134.

Den, som gjør sig skyldig i beffjæmmende Udladelser eller Forhold imod Undermænd eller i drilfende, eller anden upassende Udfærd mod dem, ansees med Fængsel.

§ 135.

Bed Bestemmelse af Straffen efter § 134 eller § 132 bliver det en skjærpene Omstændighed, naar den utilbørlige Udfærd er udiiff mod Noget, som var i beruset Tilstand.

§ 136.

Den, som forfommer at uddele eller lade uddele til sine Undergivne i rette Tid, eller forsætlig fordeler paa urigtig Maade Lønning, Fødemidler, Klædningsstykker, Krigsbytte eller andre Gjenstande, som tilkomme dem, eller ulovlig astorter Noget deri, skal straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller andre skjærpene Omstændigheder kan en Officeer ansees med Embeds Fortabelse.

Skæer det i egennyttig Henftigt, skal den Skyldige dømmes i det Mindste til Embeds eller Bestillings Fortabelse, og under skjærpene Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen